

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 3C/197/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2711208490
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Butašová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2016:2711208490.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Jankou Butašovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného splnomocnencom: Tomáš Kušnir, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: F. T., A.. XX.XX.XXXX, Q. XX, XXX XX X. o zaplatenie 2140,94 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a** .

Odporcovi súd **n e p r i z n á v a** náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podal na Okresnom súde Skalica dňa 20.12.2011 návrh, ktorým navrhol zaviazat' odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 2140,94 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 13 % ročne zo sumy 1923,27 eur od 9.12.2006 do zaplatenia a trovy konania. Navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka z 8.12.2006 medzi postupcom Všeobecná úverová banka, a.s. so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 a navrhovateľom postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi. Navrhovateľ tvrdil, že postupca uzavrel s odporcom dňa 14.2.2005 Zmluvu k úverovému účtu alebo k číslu zákazníka XXXXXXXXXXX, súčasťou ktorej boli Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe zmluvy Všeobecná úverová banka, a.s. poskytla odporcovi kreditnú platobnú kartu, prostredníctvom ktorej jej odporca vykonával bezhotovostné (platby za tovar a služby u obchodníka) a hotovostné platobné operácie (výber hotovosti z bankomatu, v banke alebo zmenárni) na území Slovenskej republiky alebo v zahraničí na ťarchu kartového účtu. Na vyššie uvedený účel poskytol postupca odporcovi úver, ktorý bolo možné čerpať kreditnou platobnou kartou a to do výšky poskytnutého úverového limitu. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Navrhovateľ uviedol, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 - § 507 Obchodného zákonníka. Citované je ustanovenie § 497 Obchodného zákonníka. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 2140,95 €, ktorá pozostáva z istiny 1923,27 €, riadneho úroku 171,90 eur, úroku z omeškania 20,88 € a ostatného príslušenstva a poplatkov 24,90 eur, v súlade s výpisom z účtovných kníh peňažného ústavu, kde postupca deklaruje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky, generovanú bankovým systémom a je aktuálnou sumou postúpenej pohľadávky. Odporca ku dňu podania návrhu uhradil sumu 0,01 eur. Navrhovateľ si uplatnil zákonný úrok z omeškania odo dňa 9.12.2006 t.j. odo dňa nasledujúceho po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 3C/197/2011-39 zo dňa 7.5.2012, ktorým návrh navrhovateľa zamietol z dôvodu neunesenia dôkazného bremena navrhovateľom. Proti rozsudku podal navrhovateľ

odvolanie. Krajský súd v Trnave uznesením č.k.11Co/311/2012-73 zo dňa 29.1.2014 zrušil rozsudok tunajšieho súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie, pričom v odôvodnení uviedol, že úlohou súdu prvého stupňa bude v ďalšom konaní v prvom rade vykonať dôkaz - výsluchom odporcu na podstatnú skutkovú okolnosť a to existenciu dlhu, ktorý mal vzniknúť zo Zmluvy k úverovému účtu zo dňa 14.2.2005. Následne musí vyhodnotiť aj právny vzťah založený medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom Zmluvou k úverovému účtu alebo k číslu zákazníka XXXXXXXXXX, už aj s ohľadom na to, že zo žiadosti o poskytnutí karty mal odporca vystupovať v postavení podnikateľa, čo by vylučovalo aplikáciu noriem na ochranu spotrebiteľa. Naopak, ak by dospel k záveru, že v postavení podnikateľa nevystupoval, t.j. bol spotrebiteľ a na daný právny vzťah je treba aplikovať normy na ochranu spotrebiteľa, bude zároveň potrebné s ohľadom na to, že s účinnosťou od 1.3.2010 bolo skoršie ustanovenie § 153 O.s.p. doplnené novým odsekom 4 zakotvujúcim, že ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie túto zmluvnú podmienku vo výroku rozhodnutia.

Navrhovateľ na návrhu trval v celom rozsahu. Zmluva bola s odporcom uzatváraná ako s podnikateľom a bola uzavretá podľa Obchodného zákonníka. Čo sa týka skončenia úverového vzťahu medzi bankou a navrhovateľom k tomu právny zástupca navrhovateľa uviedol, že pokiaľ navrhovateľ disponuje spisom banky odovzdaným mu pri postúpení pohľadávky, nie je v ňom žiadny dokument napríklad výpoveď, vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, alebo odstúpenie od zmluvy s odporcom a navrhovateľ vychádza z toho, že zmluvný vzťah medzi účastníkmi trvá.

Odporca sa na pojednávanie nedostavil, neúčast' neospravedlnil.

Súd vec prejednal s použitím ustanovenia § 101 O.s.p. a rozhodol bez účasti odporcu a prihladol na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy s tým, že sa jedná o vec, ktorú možno rozhodnúť na základe listinných dôkazov.

Súd vykonal dokazovanie žiadosťou o bezplatnú aktiváciu karty Viac, obchodnými podmienkami Všeobecnej úverovej banky a.s. pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet pre fyzické osoby občanov, výpisom z účtovných kníh, Výzvou na zaplatenie zo dňa 3.8.2005, Zmluvou o postúpení pohľadávok a k nej patriacou Prílohou č. 1, Pokusom o zmier z 3.10.2011, správami Všeobecnej úverovej banky a.s., výsluchom zástupcu navrhovateľa, výsluchom odporcu, ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav veci:

Dňa 19.1.2005 odporca písomne požiadal o aktiváciu karty Viac, pričom žiadosť obsahuje osobné údaje o žiadateľovi, informácie o bývaní žiadateľa, informácie o zamestnaní a finančnú situáciu žiadateľa, ktoré vyplňal odporca vpisovaním do predtlačenej kolóniek. Žiadosť súčasne obsahuje aj vopred predtlačené vyhlásenia najmä o tom, že odporca bol oboznámený s Obchodnými podmienkami a cenníkom, že bol oboznámený so spôsobom výpočtu výšky ročného percenta miery nákladov, ktorá by bola 9,81 % za predpokladu, že: priemerná výška úverového limitu je 38.000 Sk, klient nečerpá ďalšie prostriedky a mesačne splatí minimálnu mesačnú splátku 5%, t.j. 1900 Sk + úrok + poplatok a doba splatnosti je 20 mesiacov. Žiadosť tiež obsahovala ustanovenie o tom, že prijatím a schválením žiadosti zo strany VÚB, a.s. sa táto žiadosť stáva zmluvou o vydaní a používaní Karty Viac uzatvorenej medzi držiteľom hlavnej/ dodatkovej karty a VÚB, a.s. podľa § 269 ods. 2 z.č. 513/1991. Žiadosť bola schválená dňa 1.2.2005. Z odpovede na výzvu splnomocnenca navrhovateľa zo dňa 21.9.2015 súd zistil, že splnomocnenec navrhovateľa zaslal súdu zmluvu, kde je vyznačený typ zamestnaneckého pomeru a profesia odporcu a platobnú históriu odporcu, z ktorej vyplývajú úhrady odporcu aj čerpanie finančných prostriedkov. Z platobnej histórie tak jasne vyplýva, že odporca úverovú kartu využíval.

Z prehľadu histórie transakcií na kartovom účte XXXXXXXXXX súd zistil, že VUB banka viedla k menu odporcu prehľad histórie transakcií na kartovom účte XXXXXXXXXX a to od 18.2.2005 do 1.2.2006, takto je prehľad transakcií vyhotovený. Z prehľadu histórie transakcií na kartovom účte odporcu XXXXXXXXXX vyplýva, že odporca využíval kreditnú kartu P. I. B. na výber finančných prostriedkov, pričom mu boli právnym predchodcom navrhovateľa účtované poplatky za výber hotovosti z bankomatu, poplatok za omeškanie, základný úrok a sankčný úrok.

Z výpisu zo živnostenského registra zo dňa 28.9.2015 súd zistil, že živnostenský list odporcu je z 21.2.2003, právoplatný 4.3.2003, zmenové rozhodnutie podnikateľská činnosť odporcu pozastavená od 30.11.2011 do 29.11.2014, zmena bola 16.9.2004 v súvislosti s ohlásenou prevádzkou, ďalšia zmena 5.4.2005 zrušenie prevádzky, ďalšia zmena 22.1.2010 zriadenie prevádzky.

Zo správy splnomocnenca navrhovateľa zo dňa 27.10.2015 súd zistil, že navrhovateľ nedisponuje dokladom o prevzatí kreditnej karty odporcom, karta bola zasielaná poštou.

Obchodné podmienky Všeobecnej úverovej banky a.s. pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet pre fyzické osoby občanov postupcu boli súdu doručené navrhovateľom. Podľa ich posledného ustanovenia boli účinné od 4.4.2005, sú pripravené na formulárovej predtlačí a nie sú odporcom podpísané.

Súd z výzvy na zaplatenie z 3.8.2005, vyhotovenej VÚB bankou a.s. zistil, že jej adresátom bol odporca. Banka odporcovi oznamuje, že neuhradil minimálnu splátku z celkovej dlžnej sumy, z toho dôvodu bola jeho karta zablokovaná. K dátumu 3.8.2005 je celková výška dlžnej sumy 2089,24 eur (62940,50 Sk) k číslu účtu XXXXXXXXXX. Banka vo výzve uviedla, že ak odporca v lehote 20 kalendárnych dní od dátumu vystavenia tejto výzvy neuhradí v prospech kartového účtu minimálnu splátku 412,72 eur (12433,60 Sk), je banka oprávnená postupovať v zmysle platných Obchodných podmienok Všeobecnej úverovej banky a.s. pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávok I. zo dňa 8.12.2006 súd zistil, že ju uzavreli Všeobecná úverová banka a.s. ako postupca a navrhovateľ ako postupník. Predmetom zmluvy je postúpenie pohľadávok postupcu postupníkovi. V prílohe k zmluve o postúpení sú uvedené údaje o odporcovi, jeho meno, adresa Q. XX, X., číslo kartového účtu XXXXXXXXXX, zostatok 08/12/2006 v sume 64498,10 Sk, istina 8/12/2006 v sume 57940,50 Sk a príslušenstvo 8/12/2006 v sume 6557,60 Sk.

Z pokusu o zmier zo dňa 3.10.2011 súd zistil, že navrhovateľ titulom odkúpenia pohľadávky vyzval odporcu na zaplatenie záväzku vo výške 3345,17 eur najneskôr do 10.10.2011.

Podľa správy právneho predchodcu navrhovateľa zo dňa 12.5.2016 F. T., r.č. XXXXXXXXXX, Q. XXXX/XX, XXX XX X. bol zriadený bežný účet fyzickej osoby XXXXXXXXXX dňa 31.10.1995 a tento bol zrušený 3.4.2006. Eviduje kreditnú kartu pod VS: XXXXXXXXXX, ktorá bola 8.12.2006 predaná agentúre EOS KSI SLOVAKIA.

Odporca počas výsluchu uviedol, že čo sa týka tých prostriedkov, ktoré čerpal od VUB, a.s., použil ich pre osobné účely, na osobnú potrebu, použil ich na bývanie, to, čo obdržal od banky, ani nemá zaevidované ako podnikateľ vo svojom účtovníctve. Nepamätá si, či sa ho banka pri jeho žiadosti o poskytnutie úveru pýtala, či berie úver pre potreby podnikania. On bol v tom čase podnikateľom, ale úverom chcel riešiť potreby bývania, v tom čase sa sťahovali. Prerábala dom u svojej babky. Nepamätá si, v akej výške mu boli bankou poskytnuté finančné prostriedky. Nemu sa zdá, že vtedy, keď požadoval poskytnúť úver, banka úver podnikateľom neposkytovala. Nepamätá si, či v čase uzatvárania zmluvy bol ešte zamestnaný u T. X..H..E.. alebo F. S. X..H..E.. alebo či už bol podnikateľom. Čo sa týka poskytnutia peňazí tieto mu boli bankou pripísané na jeho účet a je možné, že peniaze čerpal aj kreditnou platobnou kartou. Uviedol k podpisu na žiadosti o aktiváciu karty viac, že tam kde je reklama na B. kartu je jeho vlastnoručný podpis v rámečku, v ktorom vyhlasuje, že nie je osobou s osobitným vzťahom k banke. Uviedol, že si nepamätá, koľko z úveru čerpal, ani takú kartu. Nemu sa zdá, že v roku 2005 už nemal vo VUB vedený bežný účet. Odporca uviedol, že on sa mylne domnieval, že sa jedná o spor z úveru, nepamätá si, že by mal od VUB kartu typu P. B., myslí si, že úver vo VUB už je splatený. Úver od VUB bral, nepamätá si, v ktorom roku bral úver na bývanie. Nevie povedať, či P. B. bola k úveru. VUB dokladal pri žiadosti o úver daňové priznanie živnostníka. On nepodpisoval toto tlačivo v banke, ale asi v B.. Odporca namietol k tvrdeniu navrhovateľa, že s bola uzatvorená zmluva ako s podnikateľom, že potom by k zmluve malo patriť aj daňové priznanie, žiadal zodpovedať navrhovateľa, či k tejto zmluve sú, alebo nie sú iné doklady, vyriešiť na základe čoho mu bola vydaná karta, podpis na tlačive je jeho. Keď kartu podpisoval, musel zdokladovať príjem. Odporca uviedol, že on kartu vôbec nepoužíva, ani nevie, či je karta aktívna, či takú kartu má.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 273 ods. 1, 2 a 3 Obchodného zákonníka časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené, ods. 2 odchylné dojednania v zmluve majú prednosť pred znením obchodných podmienok uvedených v odseku 1, ods. 3 na uzavretie zmluvy možno použiť zmluvné formuláre používané v obchodnom styku.

Podľa § 502 ods. 1 prvá veta Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa § 52 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 30.4.2005 (ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy, ods. 2 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, ods. 3 spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"), ods. 2 ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia, ods. 3 za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa, ods. 4 neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie, ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (v znení účinnom do 30.6.2006):

§ 1 ods. 1 tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa,

§ 2 na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s

poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou 1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,

2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,

3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,

4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,

d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,

e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi pri poskytnutí úveru, okrem úrokov. § 3 ods. 1 veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci,

§ 3 ods. 1 a 2 veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci, ods. 2 spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,

§ 4 ods. 1 a 2 zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, ods. 2 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

§ 4 ods. 3 zmluva ďalej obsahuje a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6, b) sankcie za porušenie zmluvy, c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenku alebo šek, d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy, e) práva spotrebiteľa podľa § 7,

§ 4 ods. 4 pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba,

§ 4 ods. 6 veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 524 ods. 1a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému, ods. 2 s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 525 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia, ods. 2 nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

Podľa § 526 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi, ods. 2 ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov tento zákon upravuje niektoré vzťahy súvisiace so vznikom, s organizáciou, riadením, podnikaním a so zánikom bánk so sídlom na území Slovenskej republiky a niektoré vzťahy súvisiace s pôsobením zahraničných bánk na území Slovenskej republiky na účel regulácie a kontroly bánk, pobočiek zahraničných bánk a iných subjektov s cieľom bezpečného fungovania bankového systému.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Súd, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, na základe výsluchu odporcu, ktorý uviedol, že podpis na žiadosti o bezplatnú aktiváciu karty Viac je jeho, dospel k záveru, že došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy k úverovému účtu alebo k číslu zákazníka XXXXXXXXXXX (ďalej len zmluva o úvere), pričom z prehľadu histórie transakcií na kartovom účte odporcu XXXXXXXXXXX mal preukázané, že odporca kartou uskutočňoval výbery platobnou kartou, teda zo strany právneho predchodcu navrhovateľa došlo k poskytnutiu úveru odporcovi. Ďalej z výsluchu odporcu zistil, že i napriek tomu, že v čase uzatvorenia zmluvy, bol podnikateľom, zmluvu neuzatváral ako podnikateľ, ale ako fyzická osoba, úverom chcel riešiť potreby bývania t.j. osobné potreby, teda nebral si úver na podnikateľské účely.

V súvislosti so zistenou skutočnosťou, že postupcom v zmluve o postúpení pohľadávok na navrhovateľa bola banka, súd sa zaoberal skutočnosťou, či je alebo nie je navrhovateľ vo veci aktívne legitimovaným účastníkom po oboznámení sa s rozhodnutiami Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Co/203/2015-394 z 19. mája 2015 účastníkov CASH COLLECTORS, SK proti žalovanej XY, bytom A. N. o zaplatenie sumy s príslušenstvom, rozhodujúc o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo 14. januára 2015 č.k. 10C/73/2012-361 v spojení s opravným uznesením zo 14.1.2015 č.k. 10C/73/2012 - 366 odvolací súd uvedeným uznesením rozsudok súdu prvého stupňa zrušil vo výroku, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť sumu s príslušenstvom, zrušil opravné uznesenia, pričom z odvodnenia uznesenia odvolacieho súdu je zrejmé, že vo veci ide o pohľadávku, postúpenú SLSP a.s. na navrhovateľa - postupníka, ktorým je v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách subjekt, ktorý bankou nie je. Čo sa týka skutkového opisu, krajský súd vychádzal z toho, že žalovanej SLSP a.s. poskytla v roku 2006 splátkový úver a podľa zmluvy o úvere mala konečná splatnosť úveru nastať 21.10.2006. Pohľadávka z úveru bola SLSP a.s. postúpená na subjekt, ktorý nebol bankou, zmluvou

o postúpení pohľadávok z 21.10.2010. Krajský súd v odôvodnení poukázal na čl. 7.6 bod 7.6.1 VOP Slovenskej sporiteľne a.s., týkajúci sa aj vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, ukončenia zmluvy o úvere výpoveďou zo strany banky alebo ukončenia odstúpením bankou. Konštatuje sa, že SLSP a.s. nevyužila ani jednu z možností a pohľadávku postúpila bez toho, aby úver nadobudol mimoriadnu splatnosť, resp. zanikol spôsobom uvedeným v čl. 7.6., mimoriadnu splatnosť vyhlásil postupník. Krajský súd dospel k záveru, že ak zmluvný vzťah nezankol výpoveďou zmluvy o úvere, resp. odstúpením od nej, nemožno urobiť záver o tom, žeby úver bol spolu s úrokmi splatný. Splaťnými sa stali iba jednotlivé splátky úveru, so zaplatením ktorých bola žalovaná v omeškaní. Podľa odôvodnenia s odkazom na § 92 ods. 8 zákona o bankách je vyvodené, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu so záverom, že ak nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, banka nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Krajský súd v odôvodnení uzavrel, že zmluva o postúpení pohľadávok je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 OZ, podľa zásady nikto nemôže previesť na iného viac práv ako má, je uvedené, že ani postupník v zmluve z 21.10.2010 nemohol previesť ako postupca ďalšou zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 1.12.2010 na žalobcu, aj táto zmluva je preto neplatná a žalobcovi preto chýba v spore aktívna legitímácia. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru je uvedené, že ide o úkon, ktorý možno podradiť pod pojem spravovanie úveru a žalobca zrejme nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť, pretože nie je subjektom oprávneným poskytovať úvery a nebol oprávnený zrejme ani vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. K obdobným záverom ohľadom aktívnej legitímácie toho, kto nadobudol pohľadávku z úveru od banky so zameraním sa § 92 ods. 8 zákona o bankách a pred postúpením pohľadávky ukončením právneho vzťahu z úverovej zmluvy banky (veriteľa) a odporcu (dlžníka) dospel aj Krajský súd v Prešove vo svojom uznesení sp. zn. 6Co/119/2013 z 29.5.2014, ktorým zrušil rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 29C/194/202-110 z 10.4.2013 týkajúci sa účastníkov EOS KSI Slovensko s.r.o. Bratislava proti žalovanému XY, bytom Q v zaväzujúcej časti žalovaného, zaoberajúc sa aj otázkou premlčania jednotlivých splátok. Súdu prvého stupňa bolo odvolacím súdom vytknuté, že sa pred prejednávaním veci nevyporiadal s namietanou aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu. Pokiaľ sa týka dokazovania, vykonaného súdom prvého stupňa je uvedené, že nie je preukázané listinnými dôkazmi, že právny predchodca žalobcu písomne vyzval žalovaného na plnenie dlžných splátok a javí sa preto, že aktívna legitímácia žalobcu na uplatnený nárok je daná len čo do časti pohľadávky. Uvádza sa, že prvostupňový súd mal v súvislosti s posúdením námietky premlčania zistiť, či zo strany právneho predchodcu žalobcu došlo k odstúpeniu od zmluvy alebo či došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti dlhu. V súvislosti so skúmaním vecnej legitímácie navrhovateľa vo veci účastníkov súd poukazuje aj na záver odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 23Co/623/2014-132 z 30.11.2015, v ktorom je rozhodované o odvolaní navrhovateľa EOS KSI Slovensko s.r.o. proti rozsudku Okresného súdu Skalica č.k. 3C/455/2012 a zdôvodnené, že banka mohla postúpiť na navrhovateľa len splatnú pohľadávku v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a vo veci účastníkov v konaní sp. zn. 3C/455/2012 došlo k podpisu zmluvy o postúpení pohľadávky pred splatnosťou pohľadávky banky voči dlžníkovi, t.j. v rozpore s § 92 ods. 8 zákona o bankách. Odvolací súd uzavrel, že ak je zmluva o postúpení pohľadávky v rozpore so zákonom je absolútne neplatná a navrhovateľovi nesvedčí aktívna legitímácia na podanie návrhu a na na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 10Co/328/2015 z 20.4.2016, v ktorom súd dospel k záveru, že navrhovateľovi EOS KSI Slovensko s.r.o. sa nepodarilo pri postúpení pohľadávky od banky preukázať aktívnu legitímáciu, nepreukázal splnenie zákonných podmienok pre postúpenie pohľadávky Slovenskej sporiteľne a.s. voči odporcovi ako dlžníkovi. Pre závery, vyjadrené v uvedených rozhodnutiach krajských súdov, týkajúcich sa vecnej aktívnej legitímácie navrhovateľov, ktorí v podstate o sebe tvrdili tak ako aj vo veci Okresného súdu Skalica sp. zn. 3C/197/2011 navrhovateľ, že sú aktívne legitimovaným účastníkom z postúpenej pohľadávky bankou, súd v prvom rade riešil otázku, či je alebo nie je navrhovateľ v spore účastníkom aktívne legitimovaným v konaní.

Vecná legitímácia vyjadruje postavenie účastníka konania v hmotnoprávnom vzťahu. Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (navrhovateľ), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide. Navrhovateľ sa v konaní po odporcovi domáhal splnenia záväzku, tvrdiac, že sa stal zo zmluvy o postúpení bankovej pohľadávky novým veriteľom odporcu. Pohľadávka je nárok veriteľa požadovať od dlžníka peňažné plnenie, navrhovateľ tvrdil, že má voči odporcovi peňažnú pohľadávku.

V konaní bolo zmluvou o úvere a Zmluvou o postúpení pohľadávok I. preukázané, že pohľadávka vznikla zo zmluvy o úvere. Zmluva o úvere je dvojstranným právnym úkonom, právnym úkonom je právnou skutočnosťou, s ktorou objektívne právo spája vznik, zmenu a zánik práv a povinností. Z ustanovení § 497 Obchodného zákonníka vyplýva, že u zmluvy o úvere ide o záväzkovoprávny vzťah, ktorého podstatou je, že na základe platnej zmluvy veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok. Zo zmluvy o úvere je dlžník povinný druhej strane - veriteľovi vrátiť poskytnuté finančné prostriedky a zaplatiť úrok. Navrhovateľ v konaní tvrdil, že sa stal na základe zmluvy o postúpení pohľadávky oprávneným požadovať po odporcovi mu niečo dať a že je oprávnený to požadovať dôvodu, že je namiesto postupcu veriteľom odporcu na základe postúpenej peňažnej pohľadávky.

V ustanovení § 524 Občianskeho zákonníka sa dáva tomu, kto má pohľadávku, právo postúpiť ju písomnou zmluvou, na základe ktorej namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) nastúpi do trvajúceho záväzku nový veriteľ, zo zmluvy o postúpení postupník. Postupca stráca postúpenú pohľadávku so všetkým príslušenstvom a právami s ňou spojenými, nie je oprávnený vymáhať ju po postúpení a nie je oprávnený ani prijať plnenie od dlžníka. Keďže postúpením pohľadávky postupca prestáva byť veriteľom, je povinný postupníkovi vydať alebo na neho previesť všetky prostriedky právnej ochrany a zabezpečovacie prostriedky, ktoré sa viažu k pohľadávke a má povinnosť podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Právne účinky postúpenia voči dlžníkovi nastanú až okamihom, keď bol dlžník upovedomený o postúpení pohľadávky. Zákon neupravuje ani formu ani obsah tohto oznámenia. Navrhovateľ však v konaní nepreukázal, že postupca Všeobecná úverová banka, a.s. oznámila odporcovi postúpenie pohľadávky voči odporcovi postupníkovi t.j. navrhovateľovi. Kým postupca dlžníkovi neoznámil postúpenie pohľadávky alebo mu to postupník nepreukázal, dlžník môže svoj dlh splniť postupcovi a dosiahnuť tak zánik záväzku. Navrhovateľ sa pre neexistenciu právneho úkonu postupcu zo zmluvy o postúpení pohľadávky nemohol stať veriteľom odporcu namiesto postupcu. Zmluva o postúpení pohľadávky medzi bankou a navrhovateľom síce môže byť právnym úkonom platným, súd jej platnosť neskúmal, ale zaväzuje iba jej strany, to je postupcu a postupníka, nie odporcu, voči nemu ako dlžníkovi je neúčinná. Súd preto vyvodil vo veci účastníkov, že veriteľom odporcu zostala banka a navrhovateľovi v konaní chýba aktívna vecná legitímácia na podanie návrhu.

Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje súhlas dlžníka, keďže zmena v osobe veriteľa sa netýka jeho oprávnení a povinností vyplývajúcich pre neho zo záväzku. Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje ani to, aby dlžník poznal jej obsah, pokiaľ mu jej oznámené postúpenie postupcom, pokiaľ nejde o zmluvu, kde jednou stranou je spotrebiteľ. Občiansky zákonník v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky chránil spotrebiteľa pred postúpením pohľadávky na tretiu osobu, ktorá bankou nie je, cez ustanovenie § 53 ods. 2 písm. b). Napriek tomu, že v zmluve o úvere nie je vyjadrený súhlas spotrebiteľa k právu budúceho postupcu previesť práva a povinnosti z úverovej zmluvy na iný subjekt, došlo k uzavretiu zmluvy o postúpení pohľadávky a malo dôjsť k zmene v osobe veriteľa odporcu. Občiansky zákonník v § 525 ods. 2 stanovuje pod sankciou neplatnosti právneho úkonu taký prevod práv a povinností, ktorý je v rozpore so zákonom alebo s dohodou dlžníka. V konaní nebola preukázaná žiadna dohoda dodávateľa a spotrebiteľa, z ktorej by vyplývalo, že dal dlžník súhlas k postúpeniu pohľadávky. Zmena v osobe veriteľa zo zmluvy o úvere uzavretej s odporcom je v rozpore s ustanovením § 53 ods. 2 písm. b) Občianskeho zákonníka, pretože prevodom na subjekt, ktorý bankou nie je došlo k zhoršeniu postavenia spotrebiteľa. Nie je v záujme spotrebiteľa, aby banka postupovala pohľadávku na tretí subjekt, ktorý napríklad nepodlieha dozoru a dohľadu Národnej banky Slovenska podľa zákona o bankách. Správanie banky, dôsledkom ktorého je postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy, nespĺňa požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou, ako to vyplýva z ustanovení občianskeho zákonníka a zákona o ochrane spotrebiteľa.

V zmysle § 4 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch účinnom v čase zmluvy o úvere nie je vylúčené ani postúpenie pohľadávky, vzniknutej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu.

Pri vyriešení otázky, či sa stal navrhovateľ veriteľom odporcu, súd vzal v úvahu aj skutočnosť, že postupcom bola banka, ktorej zákon o bankách v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov ukladá povinnosť pred postúpením svojej pohľadávky niečo

konať. Banke sa v ustanovení ukladá pred postúpením svojej pohľadávky vzniknutej z jej bankovej činnosti urobiť jednostranný právny úkon voči dlžníkovi pri jeho omeškaní. Z návrhu navrhovateľa je zrejmé, že odporca sa dostal do omeškania s platením peňažného dlhu podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože neplnil minimálne mesačné splátky dohodnuté v zmluve o úvere riadne a včas. Ako vyplýva z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, predpokladom vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru veriteľom je predchádzajúca dohoda veriteľa a dlžníka o práve veriteľa pri omeškaní dlžníka požadovať od neho plnenie naraz. Súdu nebol v konaní predložený žiadny dôkaz, spôsobilý preukázať, keď bolo podľa zmluvy o úvere dohodnuté plnenie v splátkach, že medzi bankou a odporcom došlo k dohode o práve banky pri porušení povinnosti dlžníka splácať splátky riadne a včas, teda pri jeho omeškaní, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Z Obchodných podmienok Všeobecnej úverovej banky, a.s. bolo preukázané, že ani v tomto, odporcom nepodpísanom dokumente, nie sú ustanovenia, týkajúce sa vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. Podľa čl. 9 bod 1 dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil s Obchodnými podmienkami Všeobecnej úverovej banky, a.s. a súhlasí s nimi. Obchodné podmienky sú určitým dokumentom podnikateľa, tu banky, do ktorého sa premietajú určité podmienky, ktoré sa opakovane používajú pri kontraktácii, čo uľahčuje, urýchľuje, ale aj skvalitňuje proces kontraktácie. Bežne ich využívajú podnikatelia vo vzájomných vzťahoch, ich použitie v obchodných vzťahoch Obchodný zákonník s využívaním osobitných zmluvných dojednaní počíta v ustanovení § 273. Umožňuje využiť ich pri formovaní obsahu zmluvy, t.j. vzájomných práv a povinností zmluvných strán. Pritom obsah obchodných podmienok nemusí byť obsahom zmluvy, ale stačí, že zmluvné strany na ne v zmluve odkážu. Odsek 1 ustanovenia § 273 Obchodného zákonníka rozlišuje všeobecné obchodné podmienky a iné obchodné podmienky. Režim použitia oboch druhov podmienok je z hľadiska záväznosti rôzny. Pri všeobecných obchodných podmienkach sa predpokladá, že každému, kto podniká v oblasti, ktorej sa dotýkajú, sú všeobecne známe. Preto odsek 1 ako predpoklad ich záväznosti požaduje odkaz na všeobecné obchodné podmienky v zmluve, čo je vyjadrené aj v zmluve o úvere uzavretej s odporcom. Odkazom sa všeobecné obchodné podmienky stávajú súčasťou obsahu zmluvy, strany tým dajú najavo, že ich vôľa smeruje k tomu, aby sa stali obsahom zmluvy, a tým pre obe strany záväznými. V obchodných vzťahoch, vzniknutých medzi podnikateľmi sa nevyžaduje ani žiadne vyhlásenie zmluvných strán v zmluve, že všeobecné podmienky, na ktoré odkazujú, sú im známe, predpokladá sa to, pretože strany ich poznajú z ich podnikateľskej činnosti. Odporca pri uzatváraní zmluvy o úvere s Všeobecnou úverovou bankou, a.s. vyhlásil, že sa oboznámil s obchodnými podmienkami tejto banky a súhlasí s nimi a v takom prípade sa môže jednať iba o iné obchodné podmienky podľa § 273 Obchodného zákonníka. Odporca nevystupoval ako podnikateľ v tej obchodnej oblasti, v ktorej vystupuje ako podnikateľ banka, a nie je splnené, že ak sa ho má dotýkať obsah OP a zaväzovať ho, že by mu ako priemernému spotrebiteľovi vôbec mohli byť známe. Napriek tomu, že základný právny vzťah, z ktorého záväzok odporcovi vznikol, je upravený ako záväzkovoprávny vzťah a absolútny obchod v Obchodnom zákonníku, postavenie odporcu ako podnikateľa v zmluve o úvere je vylúčené, v zmluve vystupoval ako spotrebiteľ, pretože úver nepožadoval na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, ale pre svoju osobnú potrebu a úver nebol požadovaný ani spotrebovaný pre účel povolania, zamestnania ani pre podnikanie. Zmluva o úvere uzavretá medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s. a odporcom je zmluvou formulárovou vrátane OP, sú predtlačou, vypracovanou a používanou Všeobecnou úverovou bankou, a.s. pri svojom podnikaní s veľkým množstvom ďalších svojich klientov, podnikateľov aj spotrebiteľov, s ktorými uzatvára úverové zmluvy a so spotrebiteľmi ich dohoduje za rovnakých podmienok, určených bankou, pričom spravidla klienti obsah zmluvy nevyjednávajú, t.j. práva a povinnosti z nej vyplývajúce sú zadané dodávateľom u všetkých zmlúv v rovnakom čase za rovnakých podmienok a odlišujú sa iba menom spotrebiteľa, zmluvné podmienky sú stanovené dodávateľom služby spotrebiteľovi. Znaky typovej formulárovej zmluvy vykazuje aj zmluva o úvere uzavretá s odporcom a v takejto zmluve je uvedené v čl. 9 bod 1 vyhlásenie odporcu (dlžníka), že sa oboznámil s obchodnými podmienkami Všeobecnej úverovej banky, a.s. a súhlasí s nimi. Úplný návrh zmluvy o úvere aj s obchodnými podmienkami predložila odporcovi banka, odporca mohol zmluvu buď ako celok prijať alebo odmietnuť, podmienky zmluvy nemohol vyjednať. Ustanovenie § 262 Obchodného zákonníka dáva možnosť stranám konkrétneho záväzkového vzťahu dohodnúť sa, že na ich vzťah sa bude vzťahovať režim Obchodného zákonníka, a to aj v prípadoch, keď v zmysle § 261 tento vzťah nemožno podriať režimu Obchodného zákonníka. Zákon dáva možnosť dohodou rozšíriť aplikovateľnosť Obchodného zákonníka. V úverovom vzťahu vzniknutom medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s. a odporcom ide o prípad, keď iba na strane veriteľa je podnikateľ. Došlo k tomu, že si spotrebiteľ podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zhoršil svoje zmluvné postavenie, pretože OP boli všeobecne známe iba dodávateľovi, podnikateľovi poskytujúcemu službu a ním vopred podmienky boli pripravené. Odporca si podpisom časti zmluvy, vopred pripravenej dodávateľom zhoršil svoje zmluvné

postavenie, pretože vyhlásil, že sa cíti byť viazaný aj tou časťou zmluvy, ktorej obsah nepoznal. Súd preto na tie vzťahy, ktoré Obchodný zákonník neupravuje, aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka o uzatváraní zmlúv a to v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka, pretože Obchodný zákonník pozná iba niektoré ustanovenia o právnych úkonoch (§ 266 Obchodného zákonníka) a niektoré ustanovenia o uzatváraní zmluvy (§ 269 Obchodného zákonníka) a v súvislosti s písomnou formou právneho úkonu vyžadujúcou sa pre jeho platnosť podľa § 40 ods. 1 OZ vyvodil, že ak bola zmluva uzavretá písomne a túto formu vyžaduje aj zákon o spotrebiteľských úveroch pre jej platnosť, ak písomne vyhotovené OP mali byť súčasťou písomnej zmluvy a mali sa stať súčasťou písomnej zmluvy o úvere, na znak súhlasu s obsahom zmluvy, t.j. vzájomných práv povinností účastníkov v nich uvedených a nahrádzajúcich časť zmluvy, mali byť podľa § 40 ods. 3 OZ odporcom podpísané. V konaní neboli predložené odporcom podpísané OP a tieto sa nestali platnou súčasťou zmluvy o úvere. Navrhovateľ v konaní nepredložil dôkaz, svedčiaci k tomu, že odporca podpísal okrem zmluvy o úvere akékoľvek ďalšie súčasti zmluvy a takýto právny úkon je podľa § 40 ods. 1 OZ a § 272 Obchodného zákonníka neplatný, pričom pre nedodržanie zákonom predpísanej formy právneho úkonu ide o absolútnu neplatnosť právneho úkonu. OP sú neplatné ako celok. Oprávnenie veriteľa vyhlásiť mimoriadnu splatnosť nie je stanovená v podpísanej zmluve o úvere. Súd nemá preukázané, že banka vyhotovila výzvu podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. Do dňa 8.12.2006, t.j. do dňa podpísania zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej medzi bankou a navrhovateľom bola veriteľom odporcu nepochybne banka a banka postúpila na navrhovateľa nesplattnú pohľadávku. Za splattnú postúpenú pohľadávku bankou by bolo možné jej pohľadávku považovať vtedy, keď by v konaní bolo preukázané, že nastal deň alebo obdobie, počas ktorého má dlžník povinnosť veriteľovi plniť pred postúpením pohľadávky. Nebolo tvrdené ani zistené v konaní ukončenie zmluvy výpoveďou ani odstúpením od zmluvy.

Navrhovateľ v ním vyhotovenom pokuse o zmier uviedol, že pôvodný veriteľ Všeobecná úverová banka, a.s. vyhlásil mimoriadnu splattnosť úveru, pričom neuviedol deň, ku ktorému mala byť vyhlásená a ani nijakým dôkazom nepreukázal, že k vyhláseniu mimoriadnej splattnosti úveru pôvodným veriteľom došlo. Naopak právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní uviedol, že v spise banky odovzdanom navrhovateľovi pri postúpení pohľadávky nie je žiadny dokument napr. výpoveď, vyhlásenie mimoriadnej splattnosti alebo odstúpenie od zmluvy s odporcom a navrhovateľ vychádza z toho, že zmluvný vzťah medzi účastníkmi trvá.

Účelom právneho úkonu sa rozumie jeho hospodárske určenie, ktoré je, alebo nie je v súlade s účelom dovoleným zákonom. V zmysle § 1 zákona o bankách zákon upravuje niektoré vzťahy súvisiace so vznikom, s organizáciou, riadením ale aj podnikaním a zákon o bankách upravuje právo banky poskytovať úvery ako podnikateľovi. V záväzkovo-právnom vzťahu má práve banka ako veriteľ právo požadovať plnenie od dlžníka, jej právo je platnou právnou úpravou chránené a predpokladá sa aj u banky vôľa a úsilie urobiť všetko pre to, aby dlžník splnil to, na čo sa banke zaviazal. Ak v konaní nebolo preukázané, že banka urobila platne zákonom predpísaný právny úkon, smerujúci k tomu, aby mohla postúpiť pohľadávku v súvislosti s omeškaním odporcu s plnením záväzku, má súd za to, že nebol ani splnený základný predpoklad postúpenia pohľadávky v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách, ďalej nebolo preukázané navrhovateľom, že banka splnila povinnosť postupcu voči dlžníkovi pri postúpení pohľadávky a v konaní tak neboli preukázané zákonné predpoklady na postúpenie pohľadávky bankou na navrhovateľa. Podľa názoru súdu zákonodarca ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách dal oprávnenie banke postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po tam stanovenú dobu v omeškaní a sledoval ten cieľ a naplnenie účelu zákona o bankách, aby banka podnikla kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní úveru dlžníkom, keďže poskytovanie úverov a ich správa je podľa zákona o bankách jednou z jej hlavných činností, upravených zákonom. V konaní nebol preukázaný jeden z predpokladov pred postúpením pohľadávky na navrhovateľa a postúpenie je svojím účelom a obsahom v rozpore so zákonom a je neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávok nemohol nadobudnúť navrhovateľ právo veriteľa domáhať sa po odporcovi ako dlžníkovi splnenia záväzku. „Skutočným“ veriteľom odporcu zostala Všeobecná úverová banka, a.s. Na strane navrhovateľa nie je daná aktívna legitímácia na podanie návrhu, práva veriteľa mu nesvedčia, čo je dôvodom vedúcim súd k zamietnutiu návrhu. Bezpredmetným je preto zaoberať sa hodnotením ďalších častí dôkazu ako sú jednotlivé časti obchodných podmienok Všeobecnej úverovej banky, a.s., či skúmať, či je nárok navrhovateľa premlčaný úplne alebo čiastočne alebo vzhľadom

na spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere, či vznikol navrhovateľovi nárok na poplatky, úroky podľa ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch a do akej výšky, prípadne či zmluva o úvere neobsahuje pre spotrebiteľa neprijateľné podmienky, zo zákona neplatné.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Pre rozhodnutie o trovách sa v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. vyžaduje, aby bol podaný návrh na rozhodnutie o trovách a podľa ods. 2 aby boli vyčíslené v lehote tam stanovenej. Navrhovateľ návrh na rozhodnutie o trovách konania podal, ale právo na ne mu pre jeho neúspech v konaní nesvedčí. V konaní úspešný odporca si náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania neuplatnil, ani mu žiadne zo spisu nevyplyvajú, súd preto rozhodol, že sa odporcovi náhrada trov prvostupňového a odvolacieho konania nepriznáva.

Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p. ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.